

Életem a digitális iskolában - Ez a jövő?

Nagy örömmel fogadtam ezt a feladatot, nem a jutalom szempontjából, inkább a véleménykifejtés miatt. Igazán időszerű téma, ezért sok gondolat kavargó bennem, majd újabb és újabb ötleteim támadnak. De felmerül a kérdés, vajon tényleg ez a jó módszer? Jobban tudunk koncentrálni?

Sajnos a jelenlegi oktatási rendszer, véleményem szerint, nem a legjobb időszakát éli. A sok különböző tantárgy túl nagy mennyiségű tananyagot akar átadni nekünk. Természetesen fontos az alpműveltség, azonban néhány kémiai egyenlet megoldása közben felmerült bennem a kérdés, hogy mégis hol fogom ezt a tudást hasznosítani? Persze, aki orvosi vagy gyógyszerészi pálya mellett dönt, annak ezeket kötelező tudnia.

A közel 3 hónapos távoktatásnak számomra sok tanulsága van. A távoktatás előnye elsősorban az, hogy jobban tudok összpontosítani az olyan tantárgyakra, amelyekre szükségem lesz a további tanulás során. Szintén pozitívum, hogy kapunk plusz feladatot, melyet zavartalanul oldhatunk meg, és névre szóló javítást kapunk szaktanárunktól. Külön jó, hogy folyamatos tanácsadás zajlik a tanár-diák között, így még egyszerűbb a tudást kiegészíteni, esetlegesen megfelelő döntést hozni.

Többektől kérdeztem, hogy ők hogyan is élik meg ezt a helyzetet. Igen hullámzó válaszokat kaptam, azonban egy közös volt az összesben: a közösség mindenkinek hiányzik, és a bezártság a legnagyobb ellenség. Úgy vélem, közösség hiányában elveszhet az ember lelke, ami a társadalom kiüresedését eredményezheti. Mindenképp szükségünk van az emberekkel való találkozásra, beszélgetésre.

A másik fő érvem a digitális iskolával szemben, egy igen fontos, a jövőnk befolyásoló tényező: a jövőbeli munkahelyünk. Legkésőbb a felsőfokú tanulmányi befejeztével mindenkinek el kell helyezkednie. Néhány álláshirdetésben már olvashattuk, hogy milyen feltételeket szabnak a munkáltatók. Ez nyilvánvalóan szakmánként változó, azonban mindenhol elvárás, vagy óriási előny a jó kommunikációs képesség. A siker másik kulcsa a jó problémamegoldó készség, amely persze itthon is fejleszthető, de főként társasági helyzetekben tudjuk gyakorolni. Megoldandó problémákat, szituációkat állít elénk az iskola, kialakítva ezzel egyik legfontosabb gyakorlati készségünket.

A tanári magyarázatok hiányában a nehezebb tantárgyak, mint például a matematika tanulása, megértése több időt igényel. Talán nevezhetjük ezt semleges tényezőnek, ugyanis így elsősorban saját utunkon kell elsajátítani a tananyagot, ezáltal sokat fejlődünk. Ha ez nem megy, nyilván a segítőkész tanáraink nyitják a megoldás zárát. Jó érzéssel tölt el rájuk gondolni, és hálás vagyok a sok segítségért. Bevallom, régen úgy gondoltam erre a foglalkozásra, hogy egyoldalú munka, csak le kell adni az anyagot. De nem. Nagyon jó kapcsolatokat lehet kialakítani, és folyamatos tanulás mellett, egymás támaszai tudunk lenni, mind iskolai, mind magánéleti ügyekben.

Az én tapasztalataim azt mutatják, hogy az oktatási rendszer változtatást igényel. Szükséges az digitális távoktatás, és a személyes iskolai órák is. A tananyag csökkentésével, a koncentráció növelésével hatásosabban növekedhet tudásunk egy-egy területen.

Jászárokszállás, 2020.05.17.

Gyenes Nikol 10. A